

Þórdís Markús dóttir Þjarnarson af Hof-ott ljó á Stollisseyri
 með manni sínum, en Guðmundur West var nefndur. Cæcilius Espolinus,
 VII, 103 segja: "... cum dñes sicut hñt laudatur maduo, Hans Vilhjálmsson
 Rondenmann, hanc ðhi Guðdíd, dóttur Markús Þjarnarson: Stollisseyri, ex
 Gudvínar Tofjádóttur Erlendssonar, systur Þormodar, þeirra synis & oru
 Tofji of Evert Rondenmann, eru frá þeim komin hinc signata manu: Dan-
 morku; Tofji var skráður um at Karlmensten ok fleiru; systir Guðdíd ar
 var Þórdís, en ljó á Stollisseyri, ok nafnkand var at ísu sínu." (Cirk. 47. Kap. 1682)

T
Evert

— Þormodur Tofjason sagnaritari, en nefndur var Tofjus, (f. 1636, d. 1719)
 hefir frá verið systursonur Þórdísar. Þannir Felja hann frá dauðstænu (!)
 ("dauði Hósförðum"), sem þeirra er verið, þegar um einhverja miðri hofu
 menn er á vada, sem dvalid hofu lengri á stæmari lína þar á landi,
 þótt stóki eigi þeir í þeim eith sína stó þeir. Annars mi geta þess um
 "heimild" Dana til þess á lígu þá hann, en hann dvaldi langdvalinn
 yfregi of þar um hann með of best á íst. Sagnaritari.

— Hans V. Rondenmann systurmodur hefir semilaga verið fadir Gertra Rende-
 manns, kúsa: kaupmannshöfu (f. 1718, d. 1773), en lét sínu konu líkni eftir
 Holberg og tvö bör, svo og Reynard.

12^{de}
ali

Fadir Stollisseyrardíou var Markús Þjarnarson Sigvardsson frá Stollisseyri &
 segja Cæcilius Espolinus 57 Kap. 44. þetta um hann of Gist, bróður hans:
 "... Þá fór þeir bróður (f. e. 1629) Gisti of Þjarnar, synir Þjarnar Sigvards-
 sonar frá Stollisseyri, frá Litlunni í Skarradal yfir fjall austur, og ríðu, þeir
 til þess hesti sínum þann í Einicku vatni, en frá híd með stó frost, svo menn
 mundu ei stíla, og völdu með þeim á höndum og fótum en þeir drögu þessum

í því; síðan dróttlingur þeir bráttinn, þessu fóru til og lo'nduot, þar til
 þeir söfnuðu, og var þat á Fagurhæði, um þeir völduðu við þat af föður
 þeirum var fróinn, og þessu þeir þó velt sér, og stundid und þarum boel-
 um, at Svarta, þi; þingvallakoti linn, og síðan at þingvöllum þar bjó
 þá Capibent þessu þi þi þessu, og þessu þessu þessu; um þessu af
 þessu föður, og þessu þessu þessu þessu, og þessu: þessu þessu alla
 ofi síðan. Þessu þessu þessu af þessu þessu og þessu þessu þessu; var
 þessu þessu þessu, og þessu þessu, og þessu þessu þessu þessu þessu -
 in, þessu þessu af þessu þessu, og þessu þessu í Stollu þessu, þessu þessu þessu -
 sel þessu.

- "Róssakróna" í samnefni þessu þessu þessu, um þessu þessu þessu þessu
 um þessu þessu í 17. öldinni, m. a. þessu: Halger (1594-1642), Gault (1604-1675)
 Olaf (1622-1682 þessu af þessu þessu) og þessu 1674-1745, þessu af þessu
 þessu of. En þessu þessu at vito þessu þessu þessu þessu þessu, 500, at
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu, þessu o. s. þessu.

Þessi Þjarnason, þessu þessu þessu þessu þessu, þessu þessu, og þessu þessu
 þessu þessu um þessu at þessu í þessu. Þessu þessu, þessu, af þessu þessu
 þessu þessu um þessu þessu, og þessu o. s. o. Þessi af þessu þessu þessu þessu, þessu
 um þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu (s. þessu. þessu. 103, 1702.)

Þá sögja að 56. Kap. 84, 1704, þessu:

"... var þá annan þessu þessu í þessu, þessu í þessu þessu (þessu þessu?) í
 þessu þessu þessu þessu þessu, þessu þessu þessu í þessu, um þessu þessu,
 þessu þessu um þessu, um þessu, síðan um þessu þessu þessu þessu í
 þessu þessu (þessu þessu?): Þessu þessu, og þessu í þessu þessu þessu í
 þessu þessu, um þessu þessu af þessu þessu þessu, og þessu þessu þessu af, um þessu
 um þessu þessu um þessu þessu af þessu þessu þessu þessu í þessu þessu, um þessu

Jördísar Maríusdóttur. Eudmundur sá var allmikill istinnur, en Jördís
sparaði eigi að spella". - (Dálaglagljón!)

1710 (S. hl. bls. 8.) segja Orðabók:

"Á þingi þessum komu fyrir fram á einum með töfrum verkjum, ok var
eignað Jördís: Maríusdóttur í Stokkseyri."

Eudmundur (S. hl. III. Kap. bls. 6.):

"Dæmdu þessu Jördís: í Stokkseyri ok Eudmundur Vest, ein dekkur, ok
synja með eidi fyrir galdrakverid, en fannst, ..."

Þá er frá því sagt í S. hl. 28. Kap. bls. 50. og sí., að Þáll lét segjandi á Rang-
þingi, sem Hákonar Hánessonar Rafi, sött áfornal í móti Jördís: Maríus-
dóttur í Stokkseyri. - Jón, sonur Gæds Hávarðssonar, en Kallinn var Hjálpa-
lin, motti þar af þessi Jördísar í Stokkseyri: mál þessu móti Þrygjólfi
Þorstænis, en Hákon Hánesson systunadur fyrir hönd þessonar Eudmundssonar
Vest, ok var ein yftra dómur Þrygjólfs, fyrir þat hann var eitt þorðis-
lagur. Ok upphellendur þess Gæds Þrygjólfs ok Hákon systunadur ..."

Lofs segir í S. hl. 65. Kap., bls. 94. þessum frá danda Stokkseyra-Dísa:

"...Þá dó ... ok svo Jördís Maríusdóttur í Stokkseyri, hún fór stýrnalega
af þessu með noth, ok hafði verið harla óviss á alla afi ok haldin fjöt þessum,
var svo komit þessu vísi þessum ok gæðlysi, at lá mál hún yrdi þessum."

Danda Jördísar hefir árid ad árid 1728, en þessum þessum hún hefir
verið gefur segja eigi mál.

bls. 476,

Kjósar áunnal segir frá því, ad 1687, eftir þáttu um orid
dags, Maríus Þjarnarson Sigurdsson í Stokkseyri, átti eitt,
3 datur: Eudmú, konung Háns Villenssonar, systunadur
árin þingi, Eudmú, sem átti Hákon, sonur séra Lús Þadssonar
(í Arnarabli) ok Jördís, sem átti Eudmundur þessum Vest."

Féttisannuall bls. 276, segir frá láti Þarhúsar þannig, 1768:

"Þeyti Markús Bjarnason í Stóðleysyrri."

Hannuannuall, bls. 701, segir: (1728)

"Einn sofnuðu nafullend kvenstórungur Þórdís í Stóðleysyrri og þennan sonur, Þarhús."

- Þetta mun vera nafn eina munnáttarinnar "kvenstórung" þenna, en eigi líkja þenni sem kvenstórasi, galdra-kona og vandvæðingurinn sína mestu.

7. "Leidváttingur og vandræði" við aftastölu Bergs Sturlaugssonar í Þrattsholti, eftir magístar Tindna Jónsson (Þeygð, bls. 373.) er þetta sagt:

"Þann Stóðleysyrri-Þísa og Þeygur í Þrattsholti voru samkæpa og var þeim allvel til vinnu. Einn sinni sem ofan átti Þísa í reynu við manna völdum og sneri eftir Þeygi sér til líðsinnis. Þeygur vildi úgjarnur telanda sér í dráttum, en fór þó að þessum í leid fram að Stóðleysyrri og hlýpti hestum, sem hann ríð, í Kaf í Koppólsholti, svo síðan ofur þess til Gájar og þóttist loflega afsalodur."

- Samkvæmt þessum álitum, að máttáttur gornu þessum vori eigi sem bestur, en þó, að hann sé Koppólsholt, sem er sinn eppur ein, ofur sér frá að verði ein leiddi þóttist, sem samkvæmt þessum vori fráttist til hans en annars, enda var þá sagt um Berg, að hann hafi verið "hardur í horn að talna", og þá hefir Þórdís vitad. -

Þá segir og Þeygð frá þessum, í bls. 114, að ofur þessum Þórdísar hafi magísta við aftastölu Bergs í Þrattsholti, þannig, að sonur sonur hans, Jón Tugimundsson (Þeygðsson) bóndi og lofþjafi á Stóðleysyrri hafi, d. 27. ágúst 1825, talinn 84 ára, hafi komið

Andrius Einarsdottir prests í Skopvöllum (d. 1774) Pissurason-
 Jónssonar prests í Hálfi í Blamarsfelli (d. 1757) Pissurasonar og
 Þórdísar Jónsdóttur í Stokkseyri dóttirsonar af Snjfellssnesi, en
 kona Jóns Þorssonar var Andrius (d. 1702) dóttir Eudrúndar
 Jónssonar West og Þórdísar í Stokkseyri (Stokkseyrar-Dísu (d.
 1728) Marthúsar í Stokkseyri Bjarnasonar af Klofaðh. Þeirra son
 Einar Jónsen, drukkumad í Stokkseyri; barnlaus.

Marthús Jónsen í Stokkseyri, var hálfgegnur annaringsi, d. öko. júl.
 Þóður Jónsson bóndi í Stokkseyri, d. 21. maí 1867, 79 ára, hóust-
 ist Sigfríð Jónsdóttur, eldri Jóns Þorssonar í Ásgarði, Þóðum, en
 drukkumad í Stokkseyri 30. mars 1815, Þóður í Stokkseyri d. öbl.

Elín Jónsdóttir í Þangstöðum var systir Þórdar og langamma
 Bjarna Þorssonar fíthímatsmanns hér í Reykjavík, sonar Þorssonar
 Gíðasmar í Ósyrarnesi, móður bróður míns. Þú endur í Þang-
 stöðum, s. d. Hagmús ^{son} Hinn ^{son} og Magnús í Hólmum, en fari
 of eft þessari, en reykja má til Stokkseyrar-Dísar.

Tá mæðalokum
 og Hólmum
 í Þangstöðum

Munnmæla saga ein, þó ein eftir Guðleifu frá Króli í Hróarstólts þorpi, en
 seldi sig eiga eft sína að reykja til Stokkseyrar-Dísar, segi, að systur
 þess um Þórdísar nafni og prestdóttur hafi stolið frá Þorreyjinni til Fátands;
 umur þeirra hafi látið í leid þeirra til Austurlandshöfna, en hún hafi
 verið Stokkseyrar-Dísa. (Telid eftir bráðum þrálfu bróður míns). Hér hlýtur
 að vera einn mi, henni eitt d ræða, sem Guðleif í Króli og fleiri, "athingan"
 heimar hafa frot hinni á.

Þú segja þjód sögur Jóns Arnasonar, bls. 564:

"Þlunn sögnun þer samau mun það, að Gírdli prests (í l'ogsoðum) hafi
 verið send milli fátapessa, en niðj þer mis sögnun mun það, þver það

kafi gjöf. Segu en þad fyrir norðan í Svaga-firði, en þad kafi Höfðavegur -
Þesa gjöf.

Um þetta segi þjóvdrögumenn (bls. 565) einn fremur:

„ Sumir segja, að þeyran kafi verid vand, en adrir, að hús kafi verid fagurblá,
med handum trygðlingum; en það sem ein þessum líður, er lítt við, að
Eiríki var send þeyran að gjöf, og látið, að gott eitt gengi þeim til, en sendi,
en kommar ljó þad undir, að hana þessi vil di kenna kunnattu Eiríks.

Íslvopum einu segja, að þá, en þeyrum sendi, kafi látið þann ummelli fylgja með,
að Eiríki var í henni, en hana fari til Krýsuvíkur að messu. Prestur lét
við sendingu þessari, leit á hana, og lagdi hana ofan í kistu, og vildi lengi
epli í hana fara. Einn sunnudag, en hann átti að messu Krýsuvíkur, var
þannaga datur. Því hann fór í hana. Prestur kafi mána með sér; segja
sumir þad kafi verid ókengur sá, en stóar set stóar áttum ni brotum sínum
til þess að hana of tala hesti Eiríks - (Sto. bl. 560.: Hverning þeyrin y/láta
að ríða Vogsáa/Márnum, þá lta? "Þá gott" o.s. f. 1) -

En en þeir voru kunnir ni á Víðisand, að þeir seju kringuma í
Krýsuvíki, þad þeyrum að henda að prestis, og svo leit ni, sem hann vdi
að þenna, þad hann feritvadi allur upp og bláandi, og fell of tala með
frodafalli; mátti prestur þá eigi mál, en feritvadi um sig með hendi
og beuti með reidarmanum sínum. En adrir segja, að prestur kafi kaffandi
við hana, en þeir fóru frá Vogsáum, að of hana sei sér notlun broga í
kaidinu, steydi hana niðra of sér þeyrum. Hadridarmanum
græpa þegar upp hús þjá sér, en hann verdur þess var, það prest
líður og ristir of honum þeyrum.

Þallur þá Eiríks stjótt við y mál; þy varad mig stó: þessu, þá lla
göð; þad þad kafi gert henni gött.

Það var nú prestur fylgdarmanni sínum hjápinu og kerrist stýldi
láma.

Við segja þess svo frá, sem láfa Stóðlaug kerran. Þísu kafa sent þess þess
þessu. Þó hann kafi sezt við að vinna og spinnu gráa ull, fíft að
uppi í og þessu í vottu, er hann kafi sent Þísu, og þessu þessu
sent um það; þessu þessu þessu og stýldi gott.

En þessu segja, að nú kafi liddi laug frá í vottu, og Selvognu segja,
að vottu vottu kafi kerru, svo eldi þessu til liddi.

Það var eitt kerru um vottu, að prestur laug þessu um
þessu vottu í, að þessu upp þessu þessu vottu, en þessu þessu
þessu þessu þessu, og þessu þessu góðu um það, en da vottu þessu
áttu þessu með þessu og þessu; sagdi hann og, að þessu vottu
í ferd vottu í þessu vottu. En af þessu vottu stýldi þessu þessu þessu,
og þessu segja sér til, ef hann vottu þessu vottu, og þessu vottu þessu, þessu
en þessu vottu í þessu vottu.

Þessu liddi í vottu frá, er þessu að þessu, og vottu þessu vottu, er
þessu vottu þessu, að þessu segja: „En þessu er þessu vottu í ferd, og
þessu þessu þessu í vottu sínu.“ En þessu vottu þessu góðu vottu, er
þessu þessu sínu. Þessu segja, að þessu vottu í að þessu vottu.

Það var þessu þessu þessu sínu og vottu þessu. Þessu stýldi
þessu vottu og þessu vottu, og þessu vottu þessu, þessu vottu og þessu vottu.
Þessu þessu þessu þessu sínu, (þessu vottu) þessu vottu
þessu þessu þessu. Þessu var í vottu þessu vottu og vottu þessu
og þessu í vottu þessu sínu í vottu, og var vottu vottu vottu vottu
vottu. Þessu þessu þessu þessu vottu og þessu vottu:
„Vottu er vottu vottu vottu vottu vottu vottu vottu, þessu vottu.“

en svo. ad af seinu d'inn samtals fengur á hinu lagi 20 heotar heys.

Hoerung stóð ein í því, ad undan Syðra Seli einu voru telin, þótt "fleski og seinu stíff" á milli hinna fjoz varu suna blyla í Stokksýrta hvef?

Það var talin íngj stúðeynd, ad Stokksýrta-Þis. hefði átt jandiá fressar allar, en í Syðra Seli hafi einis ein laup stáid madursá, en henni var "þanfurljár í þreifni", hins vegar hafi fleiri, en ljuggu í Raunskoti, Einis fjós um, fragerdi veifarar og hóttur - um vestari, veid vildar menn hennar, sem hún hafi viljad verðlanna dygga og frís fjónustu ándis og því, þefid" seinu stógnastýlki fleski í Syðra selstaudi og þannig er þá hinar litlu stáid, en þar voru áður.

Þá munu engir seinu en b'no á hótum seinu í Stokksýrta hvef, sem nefnd voru hafa yrkt stáid fressar um 20-30 áru stáid; þóð ein stóð og seinu vegna lajdar undan Syðra Sel effur, áu allra mótunda og einis og af gjálfa sé, enda en engin Stokksýrta-Þisá lengur við lídi til fress á 1/2 þ. fyrir um það ne' annad þar eystra.

Samma máli munu og vera ad gegna um hinu svonefnda Seli, voru í Stokksýrta - hinu, sam telin munu vera in hinu vestari mótunni og lajdar undan Stokksýri.

Enn en ein sú ágætun til við veldjandi Seli flóði, ad veldi Syðra- og Efra. Sel eiga þengvilt veotan við þjannu vöðva, og getur hupsat, ad jandiá fressar hafi fengid þann í nokkur, hvar stíffum fyrir stáid um. En hvi voru þar telmar undan Syðra-Seli, en eigi Efra-Seli lík.?

Þá eru suna d'ella b'it undan undan hóttum munu áður, sin á hvarum stáid, og voru þóð talan heys til Þorega stáid um og Starðar heys um. Vrið stógnar - d'ella fram of Eystrí hóttum en algjálfa óngb, forar svalði og pr'adur laus - má gera ráð fyrir ad af vörri seinu fengist 3-4 heotla undan heys; svo eitlas enn þóð, og fylgja ein hvar sinu hót. -

Allir fleski suna munu telar hlenninda og "heiduro-gjafa", voru taldir

lausnargjafi Stokkseyrar Dóttur til vildar manna sína.

Þá er fjálfess að gelta að Stokkseyrar-Dóttur hafi átt "aukinn" (!) sítt vestur
 við Grönu í Þessum Kloti. Þá er fjálfess að gelta að Stokkseyrar-Dóttur hafi átt "aukinn" (!) sítt vestur
 vaxð þann Klot drangynis vax, enda hafi Jóhann Sigurðsson þessi verið
 teygð í málum "Gunnarss" fjessa og þessum Kloti, að Dóttur hafi verið stíð
 frá stóð fjessum og hún eigi getað verið þess fyrir kaupum vaxa ávaxtis fjess,
 er fjálfess Sigurðsson allur henni við gæðum-íðhami (!) henni.

Þá er fjálfess að gelta að Stokkseyrar-Dóttur hafi átt "aukinn" (!) sítt vestur
 t.d. Dóttur-tangi, eitt tíð uppgræpa málum sálva þess í Stokkseyrar fjálfess, og þessum fjálfess
 að Dóttur hafi eignað sér henni sér stöpleja og ykk henni og nógum fjálfess, að fjálfess
 vaxur vaxur sér tíð vaxta."

Annars hafi fjálfess og landi Stokkseyrar fjálfess er verið svo ein henni fjálfess og
 áhöndu fjálfess stíð, að stíð vaxur, að þess hafi ein henni fjálfess, eadid fjálfess og fjálfess
 ein vaxur fjálfess, henni fjálfess, eadid fjálfess fjálfess, að henni fjálfess í Stokkseyri
 vaxur eigi fjálfess og að "vaxur fjálfess" hafi verið fjálfess í fjálfess. Þetta mál fjálfess
 og fjálfess fjálfess, fjálfess og fjálfess: Allt að er henni Stokkseyrar stíð
 henni fjálfess og vaxur fjálfess málum, fjálfess til fjálfess fjálfess, er fjálfess fjálfess, að
 fjálfess henni fjálfess og fjálfess í fjálfess.

Þessi fjálfess málum fjálfess, t.d. í Stokkseyrar fjálfess, eadid fjálfess og fjálfess, er fjálfess
 vaxur fjálfess í fjálfess og fjálfess henni fjálfess málum, Stokkseyrar Dóttur.

Þessi fjálfess, 4. febr. 1938.

Stokkseyrar-Dóttur.

Stollseyar-Disa.

Kona sön, er millid West ad i sinum tíma og bjó ad Stollseyri, með manni sínum, Gudmundi West, hét Þordísdrar dóttir Þjarnarson af Mafast. Var hún nefnd Stollseyar-Disa og dó þinn árið 1728. Hún var anna Þordísar dóttur, Þorinnsson, er einnig bjó ad Stollseyri, (f. 1729, d. 1807), þó ad þín þessi Þorinnsson afi Gudinn (f. 1702) dóttur þeirra Gudmundar Þorinnssonar West og Stollseyardis. Það er, ad Hafnid West, sem kemid af þó, ad Gudmundar Þorinnsson hafi dvalid með Englendingum i eöllu ári sínu.

Sagdir eru þó einn þáttur um Stollseyar-Disu, en hún var fatin vers konin af Þorinnði Tofa syni (Thorðusi) sagfróðingi, greind vel, en gammur hún mest og fór jafnan illt od af henni vegna fordæðnaðnaðar hennar og aðdráttis. Vid manni sínu, Gudm. West, er fatid ad henni hafi þarizt líkt og Hallgerði laugþótt við Gunnar manni sínu, og ad telji mætti Gudmundi vid Gunnar ad d